

SCHEMATOGRAPHIA
SACRA,

Edur

Nockrar Merke-
legar Figurur og Minder/ ut-
dregnar af Historiu þess Gamla og
Nya Testamentis / Med minnelegum
Malsgreinum/ af Heilagre Ritningu/
& Stuttum Bænum uppa sierhvört
Efne Hliodande.

Ungdoomenum og Einfølldu
Foolke til Gagns og Gooda.

Prentad J SKALHOLLte/
Af JONE Snorrasyne.

Anno M. DC. XCV.

Psalm. LXXVII. v. 12.
Eg Hugleide Verken DRottens/ Ja/ Eg þeinke um þijn enu fyrre Furduverk.
v. 14. Hvør er so Vollduguꝛ Gud sem þu ert? Þu ert sa Gud / sem Dasemdarverken giører/ þu heſur auglijst þijna Magt a medal Foolks ens. Vollduglega heſur þu frelsad þitt Foolk Jacob og Josephs Børn Sela

2. Tim. 2. v. 8.

Haf i Minne JEsum CHristum/ hvør upp aptur er risen i fra Dauð um/ ut af Sæde Davids;

Formaale
D. MARTINI LUTHERI.

Jer hefur likest þad Gott
ꝧ Sagnlegt vera/ ad ſa Gamle
Passionall ſie upp aptur prent-
adur helist vegna Vngdoomſins
og þeirra Einfölldu / ſem lata Figurur
Myndir og Malverk ſier betur til Hiarta
ganga/og þar af betur athuga og læra ad
hyra um/ og ad minst a þau mykln Da-
ſemdarverk Drottens/ en þo þeir heire eitt
falldt Orded og Lærdoomen. So vottar
ꝧ S. Marcus/Ad ſialfr Herran Christur hñ
hafe vegna þeirra Einfölldu helst kiendt
og predikad j Epterlijkingum/ſo þeir mætt
tu helldur ſkilia. Eg hef og ſvo auked og
ſett hier til fleyre Historiur wr Bibliunne/
med nockrum Mals Greinū wr Textanū/
So þad ſie lioſara fyrer beim Einfölldu/
og verde helldur j Minne fest. Og allt
þetta hef eg því giört/ef ad nockur villde
fylgia mijnu Epterdæme / ad giöra þetta

betur/ eþ þu finur sig Duganlegan þar til kviad eþ helld þad ecke ad vera illt / þo sodann Historiur og Tilburder/ asamt med Malsgreinum sem þar uppa hlióde sieu Malcdar i Husum og Herbergium godra Manna/ so ad Menn heþde allstadar sier fyrer Augum Guds Verk og hans Dasemder og ad Truen med sijnum Avórtum vid Gud mætte þar af aukast og eþlast.

Og hvad kenn þad ad skada / þott eins hvór hann liete mala i Book sina þær heilsu Historiur og Gióminga hins Gamla og Nyia Testamentis / og ad slijk Book være nefnd Leikmanna Biblia. Þaied þad er so i sannleika/ Ad Almuga Foolke verd ur ecke nooglega/ og alldrei oþ opt/ kiennd og sagt fra Ordum og Dasemdarverkum Guds. Og þo Menn tale þar um/ synge og seige/ hroope og predike/ skrife og lese utþyde og Male/ þa er þo Andskotenn med sinum Limum og Aorum / hellst til offkerkur og asundurnarsamur/ slijkt ad forhindra/ og þri nidur ad kieþia. So ad þett ta vort Aform og slijk Astunden er ecke ad eins goodt/ helldur og einnenn harla Naudsynlegt.

Nu þo ad nockrer oþ þeim sem ecke lijda Bilæte eda Lykneskiur/ fordæme og fyrer lijte þessa vora Tilteckt/ þa hyrde eg þar

ecke par

ecke þar um̃/ Þeir þurfa ecke vid vora Lærdooms/ miklu sijdur gyrnunst vier þeirra/ so þar hafa hvoruger med adra. Þa Vanbrukan/ og þad ranga Trúnadartraust/ sem Men̄ hafa a Bilætum ꝛ Likneskium/ þad hef eg alla Tijma Straffad og Fordæmt. Enn hvad/ edur i hvörin ad ecke er neinn Misbrwkan/ þad læt eg blijfa/ þo so / ad Men̄ kome þui so fyrer/ ad þ̄ sie til Gagns og goodrar Nytsemdar. Þan̄en þa kien̄um og Vidervijsum vier vorum Tilheyrendum/ og þeim Einfølldu/ hina adra Sierklooku og Nasavijsu Meystara/ latum vier fara sin̄ Veg. Christur sie med øllum þeim sem a han̄ Truna og hn̄ Elska/Amen.

A iij

I, Skøpun Veralldarēnar.

Genesis j. Cap.

J Upphafe Skapade Gud Himeñ og
Jørd

Jord/og Jordeñ var tom og j eyde.
Og Gud sagde / Verde Lioos a Festin-
gu Himensins / so þau skilie Dageñ fra
Noottuñe. Og GVD giørde tvø Stoor
Lioos/ þad stærra Lioosed ad stioorna
Deigenum/og þad miña Lioosed ad sti-
oorna Noottuñe/þar ad auk Stiørnur.

Og Gud sä alla Hlute / sem hañ hafde
Skapad/ Og sia / þeir voru härla go-
oder.

Genesis ij. Cap.

Þanneñ algiørdest nu Himen og Jør-
rd/og allur þeirra Her. Og so fullkom-
nade GVD a þeim siøunda Deige sijn
Verk/ sem hann giørde/og Hvijldest þañ
siøunda Dag/ Og heñ Blessade hann/
og Helgade hann/af þvi ad hañ hvij-
ldest a þeim sama Deige af
øllum sijnum Ver-
kum.

Bænen.

HEyr þu Almattugur og Myskunsamur GVD og Fader/ þu sem fyrer þitt Eilijft Ord hefur skapad Himen og Jørd og allar Skiepnur/ og þeim eñ nu Styrer og Stioornar og vid Magt helldur/ epter þijnum þægelegum Vilia. Vier bidium þig af Hiarta/ Kieñ þu oss fyrer Krapt þijns Ords ad þeckia þijnar Skiepnur/ og þar af ad komast til sañarlegs Þacklætes/ so ad vier mættum fyrer þessa Skøpun allra Hluta/ lofa/ dyrka og vegsama þig þe og ad Eilijfu/ Fyrer Jesum Christum þiñ Elskulegañ Son vorn Drottñ og Herra Amen.

II. Sköpun Adams og Evu.

Genesis 1. Cap.
Og GVD sagde / Vier vilium giøra

Mañeñ epter Mynd og Lijking vorre.
Og Gud skapade Mañeñ epter siñe Myd/Epter Guds Mynd skapade hañ hañ.
Og hñ skapade þau Karlmañ og Konu/ og Gud Blessade þau/ og sagde til þeirra/ Aukest þid og margfalldest/ og uppfylled Jørdena.

Genesis ij. Cap.

Og Gud DROTTENN giørde Mañ eñ af Jardarleir/og blies einum lifande Anda j hans Asioonu.

Og Gud DROTTENN sagde/þad er ecke gott/ad Madureñ sie Einsamall/Vier viliumm giøra hønum eina Medhialp/ þa sem hia hønum ma vera.

Þa liet Gud DROTTENN fastañ Svefn falla yfer Adam. Og þa hann svaf/took hann eitt af hans Rifium/ og lucte aptur med Holde. Og GUD DROTTENN upbygde eina Kviñu af þvi Rifbeine sem hñ took af Mañ enum / og leidde hana til Adams.

Þa v

Bænen.

Almattugur Fader / Vier lofum og dyrkum þig/ og giørum þier Þacker / fyrer þad / ad þu hefur skapad oss med Vite og Skyne / og hefur giefed oss Lijf og Sæl/ og alla Skynseme. Enn af þvi ad vier af vorum Forelldrum til/ erum j þennan Heim fæddder Reidennar Børn/ þa bidium vier þijna Myskun/ Leys þu oss z frelsa fra soddann Vanart og Skadseme/ og hreinsa vor Nrtu af allre Vantru og fra syndsamlegum Gyrndum / Og veit oss þinn Heilaga Anda / svo ad vier af hans Styrk og Hialp / mættum fyrer eina riettta Tru a þig / verda ad nyu Endurfædder / A M E N.

III. Fall Adams og Evu.

Genesis iij. Cap.

Og Gud DROTTENN baud Mañ

erum z

enum og sagde/ Þu skallt eta af allra Trianda Triam j Alldengardenum/ Enn af þui Trie/ sem kienner ad þeckia Gott og Jllt/ skalltu ecke eta.

Genesis iij. Cap.

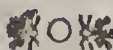
Og Hoggormuren var slægare/ enn öll önnur Kuikinde a Jördu. Og hann sagde til Kuinnunnar/ J eng vann Mata munu þid deyia/ Helldur veit Gud þad/ ad a hvoriumm Deige sem þid eted þar af/ þa muni ydar Augu upplukast / og þid munud verda eins og Gud/ og vita Skin Goods og Jlls.

Og Kuinnan sa ad Tried var gott ad eta af. Og fagurt Asyndar / og eitt gyrnelegt Trie til Froodleiks. Og hun tock þar af og at/og gaf sinum Manne þar af/ Og hann at. Þa upplukust beggia þeirra Augu/og þor merktu þau þa/ ad þau voru Nakenn.

Eilhfur

Bænen.

Eilijfur Allmattugur
GUD / þu sem ad setter
vora fyrstu Forelldra Adam
og Evu i Paradijs/ til ad vardveita
þann Lifstuga Alldengard/ og ad neita
hans Avaxta. Enn af þvi/ ad þau
hlyddu meir Dioflenum enn þijnu Bod
orde/ þa hafa þaug leidt yfer sialfa
sig og alla oss/ Eilijfann Dauda.
Vier bidium þig af Hiarta / Vardve
it þu oss fra Slægdum þesshins von
da Diofuls/ og leis oss og frelsa af
tur fra þeim eilijfa Dauda. So ad
vier mættum med þier og þijnu Sy
ne Jesu Christo vorum Herra/ lifa ei
lijflega / AMEN.

4. Adam

IV. Adā z Eva wtreken aff Paradiss

Genesis iij. Cap.

Og GUD sagde til Hoggormsins/aff

hvi

Þvi þu giørder þetta/þa verdu Bølvad ut a medal allra Kvikinda/og allra Dyra a Jørdunne. Þu skallt ganga a þijnum Kvide / og eta Molld Jardar alla þijna Lijfdaga. Og eg vil setia Ovinskap a mille þijn og Kvinunnar. Og Kvinunnar Sæde skal sundurtroda þitt Høfud.

Til Kvinunnar sagde Gud/Eg vil þiol ga[illegible] Eymder þijnar/Þegar þu verdur O lett/þa skaltu fæda þijn Børn med Sott.

Til Adams sagde hann / Bølvud skal Jørdenn vera fyrer þijna skulld/med Er vide skalltu þig af henne Næra/alla þijna Lijfdaga. J Sveita þijns Andlits skall tu þinar Fædu nerta / etc.

Og Gud rak Adam ut af Paradijs / og sette Cherubim fyrer Aldengardenn med naked sveif ande Sverd/til ad geyma Ve igenn sem liggur til Lijfsins Tries.

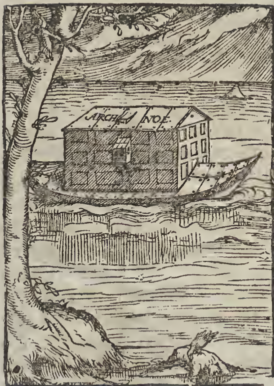
Book Spekennar iii. Cap.

Gud skapade Mannenn til eilijfs Lijfs Enn fyrer Diøfulsins Ofund er Daud, enn kemenn j Heimenn.

Almattu

Almattugur Eilijfur GUD / þegar Adam hafdi brotid af þijnu Bodorde/ og þu spurder hañ ad/ hvar hann være/ þa svarade hañ þier so/ Kviñañ sem þu gafst mier/ hun kom mier til ad eta/ Og þu takst þau vt af Parádijs/ vegna þeirra Ohlydne og Laga brots. Vier bidium þig af Hiarta/ Rek oss ecke fra þier/ vegna Fiølda Synda vorra/ Helldur medtaktu oss aum Skiepnu Børn þijn Miyskun samlega ad þier/ iñ j þitt Rijke/ so ad vier mættum hia þier vera og bly fa eilijflega/ Fyrer JESUM Christum þinn Elskulegañ Son vorn Herra/ AMEN.

V. Synda Flooded

Genesis vj: Cap.

Eñ þa ed Drotteñ ſaa þad/ad Mannaña

Jll.

Illſka var mykel a Jørdune / og ad øll þeirra Hiartans Huxan og Aſtundan var ætiid til Jlls hneygd / þa ydradeſt Gud / ad hann hafde Mannenn ſkapad a Jørdina.

Og Gud leit a Jørdena / Og ſia þu / hun var fordiørfud / þviad allt Holld hafde fordiarfad ſijna Vegu a Jørdunne.

Og Gud ſagde til Noa / Giør þier eina Ørk af Grenevidar Triam / og giør ſmaa Rwm j henne / og bræd hana med Bik utann og jnnan / Þviad eg vil lata koma Vatnsflood yfer Jørdena / til ad deyda allt Holld ſem Lijfs Anda hefur um der Himnenum.

Geneſis vij. Capitula.

Og Vatnsflooded kom / og þar rignde a Jørdena j Fiørutyu Daga. Og Vøk nenn upplyptu Aurkenne fra Jørdenne. Þa fyrerfoorſt allt Holld / þad ſem hrærd eſt a Jørdunne / af Fuglum og Fienade / Skoogdyrum og Skridkvikendum Jardar / og Menn aller.

 O All-

Bænen.

Almattugur Eilijfur Gud og Myskunsami ur Fader/ Þu sem sæist ad Illska Mannanna ꝩoor varande a Jørdune/ og straffader pa þar ꝩyrer/ med Vatnsꝩloodenu. Nu meigum vier jatta og medkienna/ ad vier (þvi verr) erum diupara nidur socknar j Saur Synda/ helldur en þeir voru j þann Tijd. Samt bidium vier þijna Fød urlega Giæsku/ Ad þu villder minnast a þann Sattmaala sem þu j þann Tijma giørder vid Noa/ og vera oss Aumum Syndugum Lyknsamur/ ꝩyrer JESVM CHRistum vorn Herra/ AMEN.

6. Vileid,

VI. Vtleiding Loths af Sodooma.

Genes. xviij. Cap.

Gud talade vid Abraham/ Nr oop þeir,

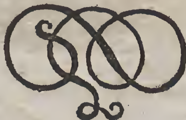
B iij ra j So

ra j Sodooma og Gomorra er stoort/ og þeirra Synder eru miog þungar/Eg vil fara ofan/og vita hvert þeir hafa giort allt epter þvi sem ꝥ mig er komed.

Og þa ed Dagade/ budu Einglarner Loth ad flyta sier/og sogdu/ Tak þijna Konu og þijnar Dætur/so þu fyrer farest ecke j Syndum þessa Stadar. Og sem hañ seinkade/ þa tooku Mennerner j Hendur honum og hans Kvinu/og hans tveimur Dætrum/ og leiddu hañ wt.

Þa liet DROttenn rigna Elldse og Brenesteine / fra DROTTNe / af Himnum/yfer Sodoma og Gomorra/og umsturnade þeim Stodum og ollu þvi Heradе/og ollum Jnnbyggiurum Stadanna/ og ollu þvi sem j Landenu var vaxed. Og Kvinna Loths leit aptur/ og vard ad Salltsteine.

Myskunn.

MIſkunſamur Eiliſþur Almattugur GVD/ þu ſem ognarlega reþſter þm̃ j Sodoma og Gomorra/ vegna þeir ra hrædelegra Synda / Vier jatum og medkieñum þyrer þijnu Guddom lega Auglite/ ad vier hoþum ſyndgaſt ecke ſydur eñ þeir. Vier bidium þig þu Himneſke Fader / ad þu villier ꝧ gieþa oſſ vorar Synder og Misgiør der/vegna þijns Sonar/vors DR OTTens JESV Chriſti/ og þar ad auk veita oſſ Myſkunſamlega þa Nad / ad vier þramveigis vcktum oſſ þyrer Syndeñe / ſo ad vier þellu ecke yþer oſſ þijna Reide/ AMEN.

VII. Offran Isaachs.

Genesis xxij. Cap.

Dz Gud freystade Abrahams seigiande

Tak

Tak þin̄ Son Isaach þan̄ þu elskar/ og far burt j Land Moria/ og þar han̄ þar j Foorn til Brenneoffurs.

Og er þeir komu til þess Stadar sem Gud hafde sagt hønum / þa bygde Abraham þar Alltare/og lagde Viden̄ þar ofan̄ a/ og batt sin̄ Son Isaach/og lagde han̄ uppá Alltared ofan̄ a Viden̄/ riette wt sijna Hønd/greip Sverded/og ætlade ad høggva sinn Son.

Þa kallade Eingell Drottens af Himne til hans/og sagde/Legg ecke þijna Hønd a Sveinen̄/og giør hønum ecke Mein/ Nu veit eg þad/þu Ottast Gud/ ad þu vægder ecke þijnum Einka Syne fyrer mijnar Saker.

Þa upplypte Abraham sijnum Augum og sa eirn Hrwt fastan̄ a Hornunum vid Bake sier j einum Þyrne-run̄e. Og hn̄ gieck þangad / took Hrwten̄ og færde han̄ j Foorn til Brenne Offurs/ j sijns Sonar Stad.

Bænen

ALmattugur Eilijfur Gud z Fader / þu sem Befaladër þijnum Þienara Abraham/ ad hann skyllde Foornfæra sinn Elskulegann Son Isaach. Hann var Hlijdugur þinne Roddu/ z lagde Brenne foornar Viden a Herdar Isaach. Hier med tilteiknande/ og so sem j eirnre Fyre mynd framsetiande / hvørsu ad þinn Elskulege Sonur JESVS Christus/vor liufe Lausnare/skyllde a sijnum Tijma bera/ecke alleinasta Kross-ens Trie/helldur og einnenn allar Heimsins Synder. Veit oss Nád þijns H. Anda/ad vier sie'm þier Hlijduger / og under Krossenum og Meotgangenum þolennmooder/ og ad vier mættum hafa vora Huggun j Dauda og Pijnu/ z Krossens Kvøl þijns Sonar/ og verda so þ hans Nafn eilijflega Sæluhølpener/ Amen.

Exod. xij Cap.

Og DROTTENN sagde til Moy=
sen/A

sen/ A tyunda Deige þessa Manadar/ skal hvør Hwsbonde taka eitt Lamb þyr⸗ er sitt Hws.

En þier skulud taka þad Lamb / sem eingen Lyte heþur/ eitt Hrwtlamb Aars gamallt. Og þad skulu þier geima til þiortanda Dags j þeim Manude. Og allur Mannþiølde Jsraels Sona skal sv⸗ æþa þad ad Kvølloe Dags. Og þier skulud taka af Bloodenu/ og rijda þvi a bæda Dyrustaþe Hwssins og a eþsta Dyratried.

Þier skulud þess so Neyta / Gyrda skulu þier Lendar ydar/ og hafa Skoo a ydrū Footū/og Staþ j ydrū Høndū. Oc þier skulud eta þad/ svo sem þeir ed Flijter hafa a Ferd sinne/Þviad þad eru Paaskar DROTTens. Þvi eg vil fa⸗ ra um̄ Egyptaland þessa Noott / og j Hel sla allan Frumburd j Egyptalande bæde a mille Mana og Fenadar.

Eilijfur

Bænin.

EA Allmattugur Gud/ þu baudst þiinum Þienára Moyse / ad Israels Syner skylldu á Kvølldtijma Slaat ra einu Lambe Flecklausu/ og Blood enu skyllde stockva / á barda Dyra stafe og m Þvertried yfer Hwsdyr um/ Hvad allt saman var/ eitt Epterdæme þess rietta og Flecklausa Paaskalambs þijns Sonar JESU Christi/ Vier bidium þig / Ad þu vilier oss fyrer þad dyrmæta Blood þiins Elskulega Sonar / þess Saklausa Lambsins/ þvo og hreinsa af øllum vorum Syndum/ Am̄.

Exodi xiiij. Cap:
DROTTENN mællte vid Moysen/
Hef upp

Ref upp þinn Vønd/ og rietttu þijna Hønd yfer Siooenn/ og skiptu honum j sundur/ so ad Jsraels Syner meige ganga þar j gegnum/ med þurrum Footum.

Nu sem Moyses wtriettе sijna Hønd yfer Hafed / þa liet DROTTENN þad burthverfa / fyrer eirn sterkann Austann Vind/ so Siooren vard þurr/og Vatned braust j sundur/ og þad var þeim Mwr veggur til Hægre og Vinstre Handar.

Þeir Egyptsku sooktu epter og geingu midt j Hafed/epter þeim/allur Her Pharaonis/Vagnar hans og Riddararalid.

Og DROTTENN leit til þra Egyptsku af Elldstoolpanum og Skyenu/ og skaut Skielk j Herlid þeirra/og umvellte og kollkastade Hioolvøgnum þeirra. Og Siooren ∂iell aptur j sinn Farveg/og kom j moot þeim Egyptsku.

Og DROTTenn steypte þeim midt j Hafed/og Vatned kom aptur/og hulde bæde Vagna og Riddara / og alla Pharaonis Magt. Enn Jsraelis Syner geingu þurrum Footum midt j gegnum Hafed.

Bønnen

Bænen.

AS Almattugur Myskun samur Eilijfur Gud og Fader/ þu sem ad dreckter Pháraone j Hafenu Rauda/ med allre Mágt þeirra Egyptsku/ vegna hans Grimdar/ og leidder Israelis Sonu þurrum Fæte þar j giegnum/ Vier bidium þig af ollu Hiarta/ Hindra þu og Hamla ollum þijns Nafns Ovinum/ ollum Vijkingum og Ofsooknar Mǫnum þiins Heilaga Evangelii/ uppa þad/ ad þitt Nafn verde Lofad og Prysad um allan Heimen/ þu sm Lifer z Rijker eirn Gud um Allder og ad ei lijfu/ Amen.

Exodi xvj

X. Manna j Eydemorku.

Exodi xvj Capit.

Og allur Søfnudur Israels Sona

Møglade j moote Moyse og Aaron/ seigiande/Gud giæfe vier hefdum dæ= ed j Egyptalande/þa vier sátum þar yf er Kiøtkötlum/og hefdum noog Braud ad eta.

Þa mællte DROTTenn vid Moy= sen/Sia/ Eg vil láta rigna Braude af Himne til ydar/og Foolked skal fara wt ad safna hvern Dag/svo myked sem þad þarf sier til Atvinu.

Eñ ad Morgne lá þar Niela allt um kryng Herbuderrnar/ og þa Nielañ var j burtu / Sia / þa lá þar a Eydemörk= une eitthvad kryngloft og lijted/þvi lijk ast sem Hrijmfrost. Enn þegar Israelis Syner sáu þad/þa sagde hver til añars Þad er Man.

Þa sagde Moyses til þeirra/ Þad er þad Braud/ sem DROTTeñ hefur gef ed ydur ad eta.

Deuteronom. viij. Capit.

Hann fædde þig med Himnamiøle/ (Man) So þu vitter/ ad Madur lifer ecke af einusaman Braude.

Myskunsam

Bænen.

MYskunsamur Eilijfur Gud og DROTTEN þu sem þitt Folk Israels Syne / fædder a Eydemørku med Himnamiøle / og en nu a þessum De ige sedur þu allt þad sem lifer / med þine Blessan. Himneske Fader / vier bidium þig / Vppvek j oss sannarlegt Hungur epter þijnu Riettlæte / og fæd oss med þvi rietta Himna Br aude / sem þu hefur giefed Verallde ene / fyrer hvort ad aller Menn vard veitast z verda eiliiflega Saaluhoolp ner / Hvort Brauid ad er / JEsus Christus þinn einka Son-ur / Blessadur ad ei lijfu / Amen.

XI. Løgmals Tøblurnar.

Exodi xix. Capitula

Og allt Fialled Sinai rauk / hviad Drotten̄

DROTTEN bióóþ ofan yfer Fiallid mz Ellde. Og eirn Reykr gieck upp af þui/ so sem eirn Reykur af Ofne/ og allt Fialled skalf ogurlega/ Moyses talade/og Gud svarade honum hátt.

Exodi xx. Capit.

Og DROTTENN talade þesse Ord/ Eg er DROTTENN Gud þinn/ þu skallt ecke hafa aðrar Gudi fyrer mier. Þu skallt ecke leggia Nafn Drottens þijns Guds vid Hiegoma/etc.

Deuteronomii vi. Cap.

Þesse eru þau Ord sem DROTTEN talade til alls Mannfiolldans af ydur/ a Fiallenu / wr Elldenum og Skyenu og Myrkrenu/med hárre Raust/og jook þar ongvu vid/ og skrifade þau a tvær Steintoblur/og fieck mier þær.

Bænen.

Alsiijþur Almattug
ur Gud og Fader/ þu sem
Løgmaled hefur giefed
þijnum þienara Moyse/ so ad hann
skyllde openbera þad þijnu Foolke.
Vier bidium þig Audmiuklega / ad
þu villder skrifa þitt Løgmaal j vor
Hiørtu / so ad vier mættum þeckia
þa Hreckoyse sem hulen er med oss/
og hrædast hana og Deyda þann Gam
la Adam/ Holld og Blood. So ad vi
er fyrer Hialp og Medverkan þijns
Heilaga Anda/ verdum Vppvakter
og Styrkter til alls Goods / og til
þess ad Lifa Heilaglega/ Fyrer þinn
Elskulega Son JESUM
Christum vorn Herra/
Amen.

Numeri. xxi. Cap.

Og Folkenn leiddest Vegaleingdenn

z talade j moote Gude/z j moote Mo-
yſi/ſeigiande/ Þvi fœrder þu oſſ aþ E-
gyptalande/ſo ad vier dægiũ hier j þeſſ-
are Eydemorku? Þvi hier er hvorke
Braud nie Vatn/og voꝛar Saler velg
er vid þeſſare liettuſtu Fædu.

Þa ſende DROTTEn̄ breñande Nøgg
orma a medal Foolkſins/þeir bitu Folk
ed ſo ad marger døou. Þa komu þeir til
Moyſen og ſøgdu. Vier høfum Synd-
gat/j þvi ad vier tøludum j moote DR-
OTTEne/og þier/ Bid þu DROttenn
ad hañ take þra oſſ þeſſa Nøggorma. Og
Moyſes bad fyrer Foolkenu.

Og Drottẽn ſagde til Moyſen/ Gioꝛ
þier eirn Eirorm lijkañ hmum/ og reis
hañ upp til eins Merkis / Hvør ſem er
biteñ / og lijtur a hann/ſa ſkal Liþa/og
Moyſes giorde Eyrormeñ/og reyſte hañ
upp. Og þad ſkiede/ þegar Nøggormur
beit nockurn/þa leit ſa til Eyrorm
ſins/og hiellt Lijþenu.

O þu

Bænen.

Þu Almattuge og Ei-
liiþe Gud/ sem baudst þijn
um Þienara Moyse ad upp
reysa eirn Eirorm j Eydemørkuñe/
svo ad aller þeir sem bitner voru aþ
þeim Eiturlegum Ormum/ skylldu
lita a hañ/ og verda liþande / hvad
allt ad skied er oss Aumum Syndug
um til eirnrar Fyrermyndar/ sem er
ad Jesus Christur þinn Elskulegur
Sonur(skyllde so upphefiast a Kross
ens Trie/ so ad þeir sem a hañ trua
fyrerfarest ecke. Vier bidium þig/
Gief oss þijna Nad / ad vier þessu
truum/ og ad vier fyrer þa Tru
verdum Eiliiþlega Salu
holpner/ Amen.

Luc. 1. Capitula.

Og Eingellen̄ gieck jn̄ til Mariam / og sagde/

sagde/Heil sierdu Nádarfulla/DROtt=
eñ er med þier/Blessud ertu a medal Kv
eña. Eñ þa hun sa hañ/vard hun hrædd
af hans Ordum / og hugade hvilijk være
þesse Kvedia? Og Eingelleñ sagde til heñ
ar/Ottast þu ecke Maria/þu fanst Nad
hia Gude/þu munt Barn gieta j Kv=
ide þijnum/og Son Fæda/og hans Na
fn skalltu kalla JESus.

Heilagur Ande mun koma yfer þig/
og Krapturinn hins Hæsta mun umskygg
ia þig/ þar fyrer / þ Heilaga sem af þier
mun fædast/skal nefnast Sonur Guds/
Og Maria sagde/ Eg er Ambatt DR=
DTTENS/Verde mier epter Ordum
þijnum.

Esaiæ vij. Capitula.

Þar fyrer mun DROTTeñ sialfur
giefa ydur eitt Teikn/Sia/Ein Jóm
fru er Olett/& mun Son fæda
Og hann mun hun kalla
Immanuel.

Hetra

HErra JESV Chr
iste/ þu Eiliiþe Vijsdom
ur/ þu Konungur Dyrd
arenar/ og su eiliiþa Dyrd og Veg
semd/ Eg minest a þenan Naleita
Velgiørning / þu sem ert min Gud
z DROtten/ samt heþur þu þo so
læckad þig/ Ad epter Bodan Eingel
sins/ þyrer Verkan hins Helga An
da ertu aþ Nasæte Nimensins oþ
an stygen j þad Blessada Lijþ Mariu
Meyar/ Vier bidium þig/ lat oss
niooтande verda slijkrar Elsku/ og kō
oss til Nialpar a sijdustu Daudastūn
du vorre/ þu sem mz Fødurnū z hei
løgum Anda/ liþer og rijker/ eirn
sanur Gud/ ad eiliiþu
AMEN.

XIV. Fæding Christi.

Luc. 2. Cap.

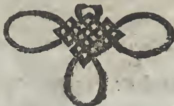
Og þad skiede / þa ed þau voru j Beth=
lehem

lehem/ ad ſu Stund kom ad hun ſkyllde Liettare verda.

Og hun fœdde ſiñ Frumgieteñ Son/ og vafde hañ j Reyfum / og lagde hann j Jøtuna/ hviad þau feingu ecki Rwm j Giesta Herbergenu. Og Hirdararner toludu ſijn a mille/ Førum vier til Bethlehem og ſiañ þau Merke er þar ha= fa giørſt/ og DROTTEÑ hefur kuñgiort oſſ. Og þeir komu med Skynde/ og fundu Mariu og Joſeph / og Barned liggianda j Jøtuñe. Eñ þa þeir høfdu þad ſied / viſſdfrægdu þeir þad Ord wt/ ſem þeim var ſagt af þeſſu Barne.

Esaiæ ix. Cap.

Eitt Barn er oſſ fœdt / Eirn Sonur er oſſ giefeñ/ hvørs Høfdingiadoomur ur ad er a hans Herdum.

Bænen.

DROTten Almatt=
ugur Eiliijfur Gud/ Ver
tu mier aumum Syndug
um Naadugur og Lyknsamur/ og laat
mig niooka þess þu ert Madur vord
en / og fæddur af Jomfru Mariu/
hvør ed var hrein Mey fyrer Burd
en/ j Burdenum/ og epter Burden/
Eg bid þig þu allsvalldande DRott
enn Herra JEsu Christe/ Hreinsa
þu af þine Naad og Myskun mijna
Syndsamlega og sauruga Fæding/
so ad þitt heilaga Ord mætte inplan
last med mier / og færa Avøxtu til
eilijfs Lijfs/ Amen.

Matth. ij. Cap.
Þa JESus var fæddur j Bethle-
hem a

heim a Gydinga Lande / á Dögum Herô dis Konungs / Sia þu / ad þa kmu Vitringar wr Austur Veige til Jeru- salem / og sögdu / Hvar er sa nyfæddc Konungur Gydinga? Þviad vier. höf- um sied hans Stiørnu j Austur Veige / og erum komner ad Tilbidia hn̄. Og sia þu / ad Stiarnan sem þeir høfdu sied j Austurveige / gieck fyrer þeim / allt þar til hun kom og stood þar uppe yfer / hvar ed Barned var. En̄ er þeir sau Stiørnuna / glødduſt þeir af myklum Fagn ade / og geingu j Hwsid in̄ / og fundu þar Barned med Mariu Moodur þess / fiellu fram / og Tilbødu þ. Og ad upploknū sijnū Fiarsioodū / Offrudu þeir þui Gi afer / Gull / Rerkelse og Myrru. Og feingu þad Andsvar j Svefnenu ad þeir kiæme ecke aptur til Herodem / og fooru so an̄ann Veg heim j sitt Land.

DD DROTTenn Fader Himneskur/ þu sem hefur lated þitt/ heilaga Guddoomlega Ord (hvert ad er su riktta Leidarstiarna / sem oss vijsar a þ gooda Barned JEsum) skijna fyrer oss. Vier bidium þig/ Vpplys vor Hiortu mz Heilagum Anda þijnum So ad vier/ alijka sem Vitringarner/ þessare Stiornu epterfylgia kunnum/ og lat oss ecke Skielfast nie Fæl ast þar fra / fyrer nockra Ofsokn/ Voda edur Skielfing / Helldur hall da oss med ollu Hiarta til þijns Son ar vors DROTTens JESV Christi/ hver ed med þier z þeim Helga Anda/ lifer og rijker einn Gud ad Eilijfu/ AMEN.

Luc. ij. Cap.

Þa Herodes sa nu/þad hañ var Gabb

adur af Vitringunum / vard hañ Æfareidur/og sende wt/og liet drepa oll smaa Born til Bethlehem / og j ollum hennar Endemørkum/tvævetur ꝛ þadañ af yngre / epter þeim Tijma sem hann hafde numed af Vitringunum. Þa uppfylltest þ sem sagt er fyrer Jeremiam Spamañ seigiande / A Hædum heyrst Kall mykellrar Kveinanar/ꝛ Ops/Rachel Griet Sonu sijna/og villde ecke Huggast / þviad þad var med þeim wte.

Nerro

HErra Jesu Christe/ þu einka Traust vort og Salu hialp/ Hvad Sorgfull hefur þijn Blessada Mooder Maria vered þa hün vard ad flyia fyrer þeim gr imma Herode j Egyptaland/ z vard ad vera þar j siø Aar/ soo sem j annare Ulegdꝫ Eg bid þig þu Goode JE su/ ad ef soo kann ad skie/ eg kome j nockra Neyd/ Eymd edur Offsookn vegna þijns Heilaga Ords og Sann leikans/ þa vertu mijn Huggun/ og veit mier Hialp og Hiastod/ og yfer gief mig ecke j nockre Neyd/ Helldur lat mig Hluttakande verda þiñar ei lijfrar Glede/ AMEN.

XVII. Offran Christi j Musterenu.

Lucæ 2. Capitula.

Og þa ed hennar Hreinsunar Dagar

voru

vorn komner epter Moyses Løgum / hof du þau Barned JESUM til Jerusalem / ad fela hann DRottne a Hendur / og ad þau giæfe Offred / epter þvi sem seigest j Løgmale DRottens / tvær Turtildwfur / eda tvo Dufu Unga.

Og sia / Madur var j Jerusalem / sa hiet Simeon / han var Riettlatur og Gudhræddur / og Heilagur Ande var med honum. Og hann kom fyrer Tilladan hins Heilaga Anda j Musttered.

Og þa Foreldrarner hefdu Barned JESUM j Musttered / og giordu fyrer þvi epter Sidveniu Løgmalsins / þa took han Barned uppa sijna Armlegge / lofade Gud og sagde / Nu lætur DRottenn þinn Þioon j Fride fara.

 Mis

Minn Herra JESU Christe / þu sem oß þinne Blessadre Moodur Mariu Meyu / varst j Musterenu þijnu Him neska Fødur a Hēdur balē / þar ed z hiñ Gamle Simeon (sa ed mørg Aar haßde þijn vænt) took þig j Faang sier / loßande Gud og sagde / Laat nu þinn Þioon DROTTeñ bara i Fr ide / Þviad mijn Augu haßa nu sied þinn Frelsara: Vier bidium þig Aud miuklega / Veit og gieß oß þiñ Hei laga Anda / ad vier gietum Sigrad z Yßerunned allañ Oßrid j voru Hiar ka / svo vier mættum j goodum Fride og med roolegre Samvitsku / z riett re øruggre Tru Soßna / og burt bara oß þessum Heime / AMEN.

XVIII. Christur 12. Aara kiende j Musterenu.

Lucæ ij. Cap.

Og þa ed hañ var toolf Aara Gam-

 all/þooru

all/þooru þau upp til Jerusalem/ epter Sidvenu Hatijdar Dags sins. Og er þeir Dagar voru lidner / og þau þooru Heimleidis/vard Barned JEsus epter j Jerusalem / og hans Foreldrar vissu þad ecke. En þau meintu þad/ ad hañ være hia Selskapnum/ og voru so kom̃ eñ eina Dagþerd/ og leitudu hans amed al Frænda og Kunningia. Og þa ed þau þundu hañ ecke / geingu þau aptur til Jerusalem/og leitudu ad hønum. Eñ þad skiede so epter þria Daga/ad þaug þundu hañ j Musterenu/ sitiande midt á millum Læreþedrañá/heyrande þeim/ og adspyriande þa. Eñ aller þeir hañ heyrdu/ undrudust yþer hans Skilninge og Andsvørum/ Og er þau saa hañ/hnyckte þeim vid. Eñ hans Mooder sagde til hans/Son minn/ þvi breitter þu svo vid ockur? Sia þu Fader þiñ og eg leitudum Harmþrungeñ ad þier. Og hañ sagde til þeirra. Hvad er þad/ ad þid leited ad mier? Vissu þid ecke ad mier byriar ad vera j þvi sem mijns Fødurs er? etc.

Bænen.

O Herra JESU Christe/ Med hvilijkre Hiartans Sorg þijner Elskuleger Forelldrar hafe leitad epter þier/ og hvilijka Hrygd og Angist þau hafa haft j þria Daga/ ádur enn þau funndu þig j Musterenu/ sitianda a mille Lærefedranna / þar þu kiender þeim og spurder þa ad/ þetta maa liooslega siaa og merkia af Ordum þinnar Blessadrar Moodur/ þar hun sagde / Sonur minn/ þvi giørder þu ockur þetta? Vier bidium þig af øllu Hiarta/ Veit oss Naad þins Heilaga Anda/ so ad hǔ kienne og undervijse oss ad Trua og Treysta uppa þitt Ord / og j þvi ad hafa Huggun j allre Neyd og øllum Mootgange/ og ad þa svo eirn Christelegann Enda Dag um̄ sijder/ Amen.

19 Johā

XIX. Johañes predikar j Eydemorku

Lucæ 3. Cap.

Johannes kom j ell Bygdarløg hia Jordan/

Jordan/og Predikade Idranar Skijrn/ til Fyrergiefningar Syndanna.

Og hann sagde til Folksins þess er ut gieck ad skijrast af honum/ Þier Nodru Kyn / Hvør kiende ydur ad flya fyrer okomenne Reide? Fyrer þvi/ gøred maklega Avøxtu Idranarennar/og taked eige ad seigia med sialfum ydur/ Vær høfum Abraham fyrer Fodur. Þviad eg seige ydur/ ad Mattugur er Gud upp ad reisa Abraham Sonu af Steinum þessum. Þvi Øxenn er nu sett vid Root Triesins. Hvørt þad Trie sem eige bær er goodann Avøxt/mun afhøgg vast og i Elld kastast.

Og Folked spurde hann ad/og sagde/ Hvad skulum vær þa giøra? Enn hann svarade og sagde til þeirra/ Sa ydar sem hefur tvo Kyrtla/hann giefe þeim er onga hann hefur/ og sa er Vister hefur/ giere hann slijkt hid sama.

O Nerke

Bænen.

O Herra Jesu Christe þu heþur þyrer Predikun þiins Heilaga Þienara Johañis uppbyriad ad auglijsa þitt Rijke þyrer Heimenum/ og kuñgiøra þiñ Vilia. Vier bidium þig aþ Hiarta Gieþ oss Naad hins Helga Anda/ ad hañ upplijse oss alla/ þyrer Predikun Heilags Evangelij/ So ad vier mættum komast tl Vidurkieñingar vorra Synda/ og idrast þeirra aþ øllu Hiarta/ og þier i Riettre Tru ad þiona/ j Ritlæte og Meinleise/ þyrer Jesum Christum vorn Drottiñ og Herra Amen.

XX. Christur Skijrdur af Johañe:

Matth. 3. Capit.

Þa kom IESVS wr Galilea/ ad

Jordan/ til

Jordan/til Johañem/ad hañ skijrdest af honum / etc.

Og Johannes liet þad epter honum. Eñ er JESUS var Skijrdur/ stie hñ jafnsnart upp wr Vatnenu. Og sia/Ad Himnarner opnudust yfer honum / og Johañes sa Anda Guds ofanstijganda/ so sem eina Dwfu / & yfer hañ komanda. Og sia/ad ein Rødd af Himnum ofañ/ sagde/ Þesse er miñ Elskulegur Sonur a hvørium eg hef Þocknan.

Zachariæ xiij. Capitula.

A þeim Tijma skal Hws Davids og Borgarmenn i Jerusalem hafa eina frij opna Vppsprettu / til ad afþvo þeirra Synder og Saur-ganer.

Heyrdu

Bænen.

HEyrdu Einka Lausn-
are og Frelsare Herra IESU Christe / Þu
sem oss til Gooda lietst Johannem
Skijra þig / so sem adra Men j Aane
Jordan / Vppa pad / ad vier yrdum
þina vegna / fyrer þig z þijna Skijrn
nijotande Skijrnareñar til Eilijfs
Lijfs. Viet bidium þig af Hiarta /
ad þu læter Nad þins helga Anda
koma til vor / svo ad vier lærum ad
þeckia þig riettelega / og ad hlijda þier
er alleina / svo sem þeim elskulega
himneska Fødurs Syne / og epter
þijnum Vilia ad Lifa / og fyrer þig
ad verda Sæluhialpleger Eilijf-
lega / Amen.

XXI. Christur Freistast af Dioflenū

Matth. 4. Cap.

Þa var JESVS leiddur af Helgū Anda

Anda a Eydemørk / uppa þad ad hann yrde Freystadur af Diøflenum. Og Freystaren̄ gieck til hans / og sagde / Ef ad þu ert Guds Sonur / þa seig þu ad Steinar þesser verde ad Braudum / etc.

Þa flutte Diøfullen̄ hann med sier j Borgena Helgu / og sette han̄ uppa Musteres Bustena og sagde til hans. Ef ad þu ert Guds Sonur / fleyg þier hier ofan̄ af / þviad skrifad er. Ad hn̄ mune bioda Einglum sijnum um̄ þig etc.

Og enn aptur flutte Diøfullen̄ hann med sier uppa eitt miøg ofurhatt Fiall / og synde hønum øll Rijke Veralldarenar og þeirra Dyrd / og sagde til hans. Allt þetta mun eg giefa þier / ef ad þu fram̄ fellur og Tilbidur mig. Þa sagde JESVS til hans / Far j burt fra mier Andskote. Þviad skrifad er / DROTTEN̄ GVD þin̄ skalltu Tilbidia / og hønum einum þiona.

 Drottenn

DRottenn Gud Himneskur Fader/ Med þvi ad sa jlle Andskote og Diøfull / skammadest sijn ecke ad freysta þijns Elskulega Sonar/ vors lausnara JESU Christi/ Þa er þad aff liooft/ ad hann mun ecke hlijfa oss helldur situr hann umm oss alla Tijma/ (so sem S. Petur avijsar) sem grenjande Leon / og leitar vid/ hvørn hellst hann kann ad Uppsvelgia. Vi er bidium þig/ ad þu fyrer Samverkan þijns Heilaga Anda/ styrker oss/ og giører vor Hiørtu kroptug med þijnu Guddoomlega Orde/ so ad sa jlle Ovinur fære eckert Valld yfer oss Helldur ad vier alla Tijma mættum Hugga oss vid Hialp og Naad þijna/ z verda Saluhoolpner/ Amen.

XXII. Brwdkauped j Cana.

Johann. 12. Cap.

Par giordest Brwdkaup j Cana Gali-

 leæ/og

lcæ/og Mooder JESV var þar. Eñ JESVS og hans Lærefveinar voru og bodner til Brwdkaupsins. Og er þa þraut Vijned/ seiger Mooder JESV til hans. Þeir haþa ecke Vijn / JE, SVS sagde til hennar. Þu Kvinna/ Hvad hef eg med þig? Mijn Stund er eñ eige komeñ / Mooder hans sagde til Þioonustumañaña. Hvad hañ seiger ydur/þad giøred. Eñ þar voru sex Steinkier/sett epter Venin Ebreskra Mañā Hreinsunar/ og hvørt eitt took tvo edur þria Mæler.

JESus sagde til þeirra. Fylled upp Kiereñ aþ Vatne / og þeir þylltu þaug allt a Barma. Og JESVS seiger til þeirra. Helled nu a/ og þæred Kiæmeystaranum/og þeir þærdu hønum.

Eñ þa Kiæmeystareñ smackade Vatned/þad ad Vijne var orded/og hañ visse ecke hvadañ þad kom/etc.

Þ Herra

Bænen.

Herra JEsu Christe/ þu sem med þinne Hi arkans Moodur og Lærefve inum varst j Brwdkaupenu til Cana j Galilea Lande / Og heftur med þiñe Nalægd og Nærveru / og med þijnu fyrsta Dasemdar Verke aug liooft giørdt / ad Hiwskaparbanded er heilög Stiett/og Gude vel þæge leg. Vier bidium þig af ollu Hiar ta/ad vier kyñum alla Tijma ad hug ga oss vid þessa þijna Jardteikn/og med Trw og Trauste/ j allre Neyd Sorg og Mootgange af þier ad vo na og vænta / ad þu muner Vatne Sorgar og Mootgangs umsnwa j gott Gledeñar Vijn/og Fagnud/Amen.

Johañis xi. Capitula.
JESVS sagde / Lazarus Vinuir
vot

vor/ hñ seƿur/ Eñ eg þer ad vekia hann af Svefne / etc.

JEsus sagde/ Taked af Steineñ/ þa sagde Martha Syster hins Dauda/ Herra/ hañ Luktar nu/ þviad h ñ er Ferdægradur. JEsus sagde til heñar/ Sagda eg þier ecke/ Ef þu trůder/ þa munder þu sia Guds Dyrd? þa tooku þeir Steineñ af þeim Stad sem hinn Daude var lagdur.

þa hañ hafde þetta sagt/ kallade hañ hærre Rǫddu/ Lazare/ Kom þu ut. Og strax kom sa ut sem Daudur hafde vered/ reirdur med Lijkbǫndum ad Hǫndum og Footum/ etc.

Og JEsus sagde/ leysed hann/ og lated burt ganga.

Bænen.

JESV Christe þu Eilijfe GVds Sonur/ sem af þijnu Guddooms Almætte uppvakter af Dauda Lazarum/ þa han hafde fioora Daga j Grefenne leiged / og took til ad fwna. Vier jafnum/ ad vier erum Dauder j Syndunum/ fyrer þijnu Auglite/ z jlla Lucktande. Vier bidium/ Gief oss Naad þijna/ Vppvek vorar Saaler og Samvitskur/ svo ad vier mættum vakna af daudlegum Syndanna Svefne/ og sijdan uppbyria ad lifa Christelega og Gudlega hier j Heime/ So ad vier mættum aftur Heims lifa med þier j þijnu Rijke Afpen lega/ Amen.

24. Jüreid

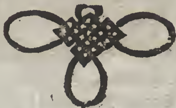

Zachariæ 9. Capitula:
Dy Dootter Zion Gled dig miøg/
Og du

Og þu Dootter Jerusalem sagna þu/
Sia/ þiñ Kongur kiemur til þyn/ Ri-
ettlætur og Hialpare / Rydande a eirne
Asnu.

Matthei xxi. Capitula.

Lærisveinarner geingu j burt/og giør
du svo sem JESus hafde boded þeim/
leiddu med sier Asnuna og Folañ/Løgdu
yfer þau syn Klæde / og settu hañ þar
uppa. Margt Foolk breidde syn Klæde
a Veigeñ/ Adrer hiuggu Kvistu af Tr
ianum og dreifdu þeim a Veigenn.
Eñ Foolked sem gieck fyrer og epter/kall
ade og sagde / Hosianna Syne Davids.
Blessadur sie sa sem kiemur j Nafne
Drottens/ Hosiaña j hædstum
Hædum.

O þu

Bænenn.

Þu Goode Herra JE-
su Christe/ Þu sem aþ hæd
sta Lijtelæte jnnreidst j Je
rusalem/ sitiande a eirne Osnu / og
þijner Lærefveinar þylgdu þier ept
er/ Foolked og eirnenn took þig so sin
Konung Dyrdarenar / og leidde þig
inn j Borgena/ med Lofsaungvum
og stoorum Fagnade / Vier bidium
þig DROTTenn / þu Sonur Da
vids/ Veit oss þijna Naad/ ad medta
ka þig/ j riettre Tru/ og autmiuku
Hiarta. Herra JEsu/ kom m Naad
z gior oss Saluhoolpna j Hæd
unum/ Amen.

25. Þad

Marc. xi. Capitula.
Og añars Dags þa hñ gieck wt af
Bethania

Bethania/Hungrade hañ. Og hañ sa Aleingdar eitt Fijkiutrie/ pad er Laufbled hafde. Pa gieck hñ/ ad vita hvørt hann finde nockud a þui. Og þa hann kom þangad ad/ fañ hañ eckert nema Laufbl. oden alleina/þviad þa var eigi Fijknaña Tijme komenn. JESVS svarade og sagde til þess/ Hier epter ete eingenn af þier Avoxt ad Eilijfu. Og hans Lærisveinar heyrdu a þad. Og ad Morgne þa geingu þeir þar fram hia/ og sau Fijkiutried þurt orded ad Rootum. Og Petur minntest þar a og sagde vid hañ/ Rabbi sæadu/Fijkiutried/ hvør þu þu Formællter/er uppvisnad. JEsus svarade og sagde til þeirra/ hafed Tru til Guds. Sañlega seige eg ydur/Hvør hellst hann segde til þessa Fialls/ Lypt þu þier upp/ og fleyg þier j Siooeñ/og efade ei j sijnu Hiarta/Hellldur tryde/ad þad munde so skie/hvad hañ seiger/þa mun þad og skie hann/ hvad hann seiger.

O Herra.

Bæñeñ.

Herra Jesu Christe/þu Himneske Vjngards Herra / þu heþur af Rad þiñe/jñplant ad mig j Alldengard þinnar Christelegrar Kyrkiu / Ad eg skyllde vara þar z vera eitt Avaxtarsamt Trie. Enn eg hefe (þvi midur) ongva gooda Avoxtu fært/nie af mier giefed So eg hefe þar fyrer Förskulldad / ei alleinasta ad uppvisnä/ hielldur og svo olldungis uppræktast og j Elld kastast/ vegna mijns Avaxtarleysis. Eg bid þig/virdstu ad bidia þiñ Himneska Fod ur fyrer mier/ad hañ hafe Poleñmæde vid mig / og sende mier sinn Heilaga Anda/ sa ed mijna Syndumspillta Natturu/ Hreinse og Endurlijfge/ svo eg mætte bera gooda Avoxtu/ þier Þægelega / Naunganum Nytsamlega / og mier Saluhialplega/ Þu sem med Fod urnum og Heilogum Anda lifer og rijker eirn sannur Gud Blessadur ad Eilijfu/ Amen.

26. Bvo ill

Luc. xxij. Capitula.
JESus sagde til sijña Læresveina /

Mig hefur af Hiarta Eptirlangad/ ad eta þetta Paskalamb med ydur/ adur enn eg lijd/ etc.

Og þa þeir neyttu/ Took JEsus Braudid/ Þackade/ braut þad/ og gaf þad sijnum Lærisveinum seigiande/ Takid og etid/ þad er minn Lijkame sem fyrer ydur verdur gefenn/ Giored þad j mijna Minning.

Sømuleidis epter Kvølldmaaltijdena/ Took hann Kaleikenn/ giørde Þacker/ gaf þeim hnn og sagde/ Dreckid aller hier af/ þ er Kaleikur hins Nya Testamentis/ j mijnu Bloode/ sem þ ydur wthellest.

O Kotteyn

Bænen.

DROttenn Gud Himnesfur Fader/ Vier þöckū þier þ þijna stooru Naad og Myskun/ ad þu þ þinn Elskulegan Son/ heþur tilreidt oss soddann dyrdlega Kvølldmaaltijd/ j hvørre ad vier etum og dreckum þitt Holld z Blood. Þig bidium vier / Gieþ oss Naad þijns helga Anda/ svo ad vier medtøkum ecke þessa Gaþu Overduglega til vor/ Helldur svo/ Ad vier iættum og Vidurkieñum Syndernar/ og lættum aþ þeim og heþū þad Traust/ ad oss sieu þær Fyrergeþnar/ þ Jesum Christum / uppa þad ad vier mættū vara z proovast j riettre Tru z Flecklausū Kiærleika/ og ūm sijder þa eilijþa Saluhialp/ Fyrer JEsum Christum/ AMEN.

 27. Foota

Johannis xiii. Capit.

JEsus stood upp fra Kvølldmaltijd-
eñe/lagde

ne/lagde aß sier Klæden/Took eitt Lijn klæde/og gyrdte um̃ sig/ Epter þad hell te han̄ Vatne j eina Mun̄laug/ og tok til ad þvo Fæturnar a Læresveinunum/ og ad þurka med Lijnklædenu er han̄ var Umgyrdtur.

Petur sagde til hans/Alldrei um̃ Æfe skalltu mijna Fætur þvo. JESus svarade/Eß eg þvæ þig ecke/þa heßur þu ei Hlutdeild med mier. Petur sagde þa/ Herra ecke alleinasta Fæturnar/ helldur jaßnvel Høfud og Hendur. JESUS sagde/Sa þveigen̄ er/hn̄ þarß ei ad þvo nema Fæturnar/þviad hn̄ er allur hreirn.

Bænen.

Þu hin hæleita Gud doomlega Majestat/ Þu ert Brunnur allrar Myskunar/ sem alldrei þrytur/ þu DROTTen og Skapare alls Heimsins Hvørsu hefur þu Lijtelæckad þig/ þa þu/ Meystare og Herra/ þvoder Fætur þiña Heiløgu Postula/ Ja/ ecke ad eins þeirra Goodu/ Helldur og lijka Svikarans Judæ/ sem þig sveik. Eg bid þig/ þu goode Herra Jesu Christe/ þvo þu ecke alleinasta Fæturnar a mier Aumum Syndug um / Helldur hreinsa þu mijna spillta Naatturu af allre Synd og Illsku/ so eg verde Verdugur þiñar Naadar/ og Life med þier eilijflega/ Amen

XXVIII. Vm Christi j Grasgardenum.

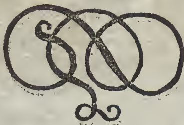

Matth. xxvj. Capitula.
JESVS sagde til sina Læresveina/

Min Sal er hrygg allt j Daudan / Bij
sized hier og vaked med mier. Og hann
gieck litlu enn fram leingra / fiell fram
a syna Asioonu / Bidiande z sagde / Fad
er min / Eb mogulegt er / þa lijde aþ mi
er Kaleikur þesse / En ei sem eg vil / hell
dur so sem þu villt. Og hann kom til
sina Læresveina / og fann þa sofande.

Lucæ xxij. Capit.

Og hønum byrtest Eingell af Himne
styrkiande han. Og þar kom ad hann pr-
eytte vid Daudan / og took akaflega ad
Bidia / og hans Sveite var sem
Blooddropar / rennande a
Jørdena.

Eilijfur

Bænen.

EIlijfur Almattugur einka Lausnare Veralldarennar JEsu Christe/ Vier minnum þig a þijna stooru Hrygd og Angist/ og þa beysku Daudans Baraattu sem þu rattter j Grasgardenum/ þa þu svo itteft Bloodenu/ og badst þinn Himneska Fødur/ ad ef møgulegt være/ þa skyllde sa Þijnunnar Kaleikur tek enn verda fra þier. Vier bidium þig audmiuklega/ Myskuna þu oss Aum um og Syndugum Mannesktium (oss sem slijkt aattum ad lijda/ & þad hef um forþient med vorum Syndum) Gief oss Naad/ ad laata af Syndunum og betra vorn Lifnad / svo ad vier mættum þinar Aarnanar og Forþienustu niootande verda/

AMEN.

F v Vorn

Johannis xviij. Capitula.

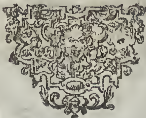
Þa IESVS visse nu allt þad sem
yfer hañ

yfer hañ ætte ad komä / Gieck hañ fram & sagde til þeirra / Ad hveriū leite þier ? Þeir svørudu honum / Ad JESV af Nazareth.

Matthei xxvi. Capitula.

Eñ sa ed hañ Forried / gaf þeim eitt Teikn / og sagde / Hvørn eg kysse / sa er þad / Og iafnsnart gieck hañ ad JESV og sagde / Heill sier tu Rabbi / og Kyste hañ. Þa geingu þeir þar ad / løgdu Hendur a JESum og grij u hann.

Þetur hafde Sverd / hañ rycke þvi / og slöo Þioon Kieñemaña Høfdingians og hioo af hønum Eyrad / Þa sagde JESVS til hans / Slijdra þitt Sverd / Þviad hvør sem Sverd tekur / hann mun fyrer Sverde farast.

Q Herra

Bænen.

O Herra JESV Christe/ þu sem Liuþlega og Þolennmoodlega leidst Koss af þeim Svikaranū Juda/ Þu liest z/ þa grimu Gydinga og Herodis Þienara Binda þig/ spotta og hæda/ z hrækia j þitt Heilaga Andlit/ og allt þetta leidstu vorra vegna. Vier bid ium þig/ Vertu oss Aumum z Synd ugum Nadugur/ og leys oss af vor um Syndabøndum og Fiøtrum And skotans/ Gief Nad hins Heilaga Anda/ ad hvad hellst sem þu leggur uppa oss / vegna vorra Synda / ad vier þad sama Þolennmoodlega um berum og lydum / A M E N.

XXX. Christur Aklagadur fyrer Caipha.

Matth: xxvj. Capitula.
Eñ þeir sem JESum hofdu griped

færdu

færdu hañ fyrer þañ ædsta Kieñemann/ Petur fylgde a epter/ etc.

Johanis xviij. Cap.

Kiennemaña Nøzdingieñ spurde JEsum þa ad um̃ hanns Lærespeina/ ꝛ hn̄s Kieñing. JESus svarade hønum/ etc.

Og er hañ hafde þad sagt/ þa gaf eiñ Þienaraña JEsu Munn slag og sagde. Skalltu so svara Kieñemaña Nøzdingianum?

Nerka

HErra JEsu Christe þu sem varst Fanngadur og Bundenn / z færdur fyrer þann ædsta Prest Caipham / og varst þar aklagadur af øllu Radenu / hvar fr leitudu Fals Vitna / þig ad Liflata. Vier bidium þig / fyrer þijna Heilogu Pijnu / Vertu oss aumum Syndugum Lyknsamur og Nadugur / svo ad vier mættum vera hia þier / j þijnu Rijke Eilijflega / þu sem med Fødurnum og Heilogū Anda / Lifer og Rijker eirn Gud / fra Eilijfd til Eilijfdar / AMEN.

31. Christur

XXXI. Christur Klagadur ꝥ Pilato.

Matthei. xxvij. Capit.

E ñ ad Morgne geingu aller Kienne-
maña

manna Hefdingiar/ og Olldungar Lyds/
sins saman/ j Rad a moote JESu/ suo
ad þeir giætu hann Lyfflated.

Johannis xviij. Capitula.

Gydingar geingu ecke inn j Þijnghwsid ad þeir Saurgudust ecke/ Helldur so þeir mættu neyta Paaskalambsins. Pilatus gieck þa wt til þeirra og sagde/ Hvoria Akiæru bære þier j gegn þessum Manne? Þeir svøruðu/ Ef þesse være ecke Illræd is Madur / þa hefdum vier ecke feinged þier hann j Hendur. Pilatus sagde/ Take þier hann og dæmed epter ydrum Logum. Gydingar segdu/ ei hæfer oss ubdkutti ad Lyfflata.

G   O þu

Bænen.

O Þu einka Lausnare He-
imsins/ JEsu Christe
yþer hvørium Høfudprest-
ar og Ølldungar Gydinga hielldu
Raad/ hvørnenn þeir mættu Aflijfa/
lata þig/ og þar þyrer þeingu þeir
þig j Hendur Pontio Pilato/ So ad
hann skyllde dæma þig til Dauda/
Þeir lietu og fram koma Følsk Vit-
ne j moote þier/ prydande þar med
sijna Søk/ Vier bidium þig/ þu Ein-
ge Lausnare JEsu Christe/ Gief oss
Þolenmæde og Styrkleika/ so ad vi
er j øllum Krosse og Mootgange/
mættum hugga oss vid þijna Saklau-
sa Pijnu/ Einkanlega þa vier verdū
Falsklega aklagader/ AMEN.

XXXII. Christus fyrer Herodem.

Lucæ xxiij. Cap.

Eñ þa Pilatus heyrde neꝛnda Galileo

am/ Spurde hañ hvørt JESus være wr Galilea. Og sem hañ merkte/ ad hñ var j Løgsøgn Herodis/ þa sende hañ Hañ til Herodem.

Þa Herodes sa JESum/ vard hann Gladur vid / þvi hañ hafde leinge haft Gyrnd til ad sia hann.

Herodes spurde hañ a marga Vega/ Eñ JESus ansade hønum engvu. Ki eñemanna Hefdingiar og Skriftlærder/ akløgudu hañ hardlega. Enn Herodes med sijnu Hoffoolke forsmæde og spieade hañ/ færde hañ j hvijtt Fat/ og sende hañ aptur til Pilatum.

Herra

Bænen.

HErra Jesu Christe/ þu sem aþ Pilato varst Saklaus sendur til Herodem/ hvør ed Gladur vard vid þijna Komu / ecke vegna þess/ ad hañ villde betra sig aþ þijnum Ordum/ edur Jardteiknum/ Helldur þess vegna/ ad hañ meinte ad hñ munde ßaa ad sia eitthvad nytt/ og Skialldsied/ Eñ þu villder ecke giepa honum Andsvar/ hvørsu hardlega sem þeir Prestar og Skripklærdu Kløgudu þig. Vier bidium/ Veit þu oss Raad/ þyrer Verkan þijns heilaga Anda/ So ad vier mættum stedugleg a halldaoss vid þitt Ord / allt til vorra Aþeloka/ Amen.

XXXIII. Christur Hwdstrykkur.

Lucæ xxiij. Cap.

Pilatus sagde j Pridia siñe til þeirra/
Hvad

Hvad hefur þesse Madur illt giørt / Eg finn ønga Dauda Søk med honum?

Þar fyrer vil eg giefa honum Rádning og láta han sijdan lausann. Enn þeir stod du þa hastara þar a / med myklum Hlioodum / ad hann skyllde Krossfestast / og þeirra Hliood og Hofudprestanna took yfer.

Johannis xix. Capitula.

Þa took Pilatus JESVM / og liet Hwdstrykia hann.

Bænen.

Þu Saklausa Lamb Guds / JESV Christe/ Þu sem barst allar Neimsins Synder / Hvørsu Aumlega varstu vtleikeñ/ þa þu varst Bund eñ vid Stoolpañ / og med Svipum og Keyrum svo Omyskunsamlega Sleigeñ/ ad a mille Hæls z Hnacka var ecke heil Hvvd a þijnum Lijka ma? Vier bidium þig aß øllu Hiarta/ Lat þijna Hvvdstryking og Myskunarlaus Sløg/ sem þu þieckst vor ra Synda vegna/ koma oss til Gagns/ og verda Lækning vorra Saal na/ til eilijfs Lijfs/ AMEN.

XXXIV. Christur Þyrnekryndur.

Matthei xxvij. Capitula/

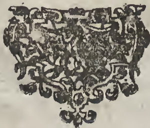
Þa høfdu Strijds Sveinarner Lands

S v doomarans

doomarans JEsum mz sier jn̄ j Ping hwsed. Og beir søfnudu saman øllu Lid enu/og Afklæddu han̄/ Þeir løgdu yfer han̄ Purpura Møttulen̄/ og fliettudu Corónu af Þyrnum/og settu uppa hans Høfud/ og feingu hønum Reyr j hans hægre Hønd/ krupu a Knie fyrer hønum/spottudu han̄ og søgdu/ Heill sierttu Kongur Gydinga. Og hræktu a hann/ tooku Reyrvønden̄/og børdu um̄ Høfud á hønum.

Esaiæ liii/ Capit.

Pa han̄ var pijndur/upplauk han̄ ecke Munne sijnum/ So sem̄ Lamb pad sem̄ leidt er til Slaturbeckfins.

Herra

Bænen.

HErra JESU Christe þu Einka Kongur og Lausnare alls Heimsins / Hvad Dumrædelega stoor var þijn Kvøl/ Angist og Pijna/ þa Strijds meñerner fliettudu eina Koronu af Þyrnum/ og þreyngdu heñe ofañn a þitt Blessada Høfud/ so Omyskun samlega/ ad Blooded fiell ofañ eptt er þijnu Signada Andlite/ og til me ire Hædungar / þa feingu þeir þier j Hønd eirn Reyr/ bucktudu sig fyrer þier/ spottudu þig seigiãde/ Heill vertu Herra Kongur? Vier bidium þig/ Sia Aumur a oss veslegũ Syndurum/ og vert oss a hinum sijdasta Deige Nædugur Herra/ og Doomare/ Amen.

XXXV. Christur wtleiddur med Purpura Klædenu.

Johannis xix. Capitula.

Pa gieck Pilatus wt aptur og sagde til þeirra

til þeirra / Siaed / eg leide hañ wt til ydar / so ad þier vited / eg fiñ ongva Sok med hønum. Þa gieck JESus wt / ber ande Þyrne Koronu / ꝛ Purpura Klæde / Og Pilatus sagde til þeirra / Siaed Manneñ. Eñ þeir kølludu upp seigiande / Krossfestu hañ / Krossfestu hañ.

Psalm. XXII.

Eg er Madkur eñ ecke Madur / Spott Foolksins / og Fyrerlitning Almwgans.

O þu

Bænen.

DV allra Milldaste Herra JESV Christe/ Þu mīn einka Hialpare og Lausnare/ þu sem/ epter þad þu varst Hroodbleттur og med Þyrnum Kryndur/ þa varstu vtleiddur af Pilato/ af Radhusenu/ og syndur Foolkenu mz þīn Ordum / Sied hvilijk ein Mañeskia / sīn hñ villde sagt hafa/ Þier meiged nu sia/ hvørneñ eg hef latid leika hañ vt/ slaa og Hroodbletta/ so ad hñ er ei þesslegur ad hañ sie Kongur nockur. Vier bidium þig veit oss Nad þijns Helga Anda/ ad vier alldrei forgleymū þessare þīne saaru og beysku Þijnu/ helldur ad vier alla Tijma hofū hana j Hiarta voru ꝛ Hugskote / Amen.

XXXVI. Hvada hvotfur Pilati:

Matthei xxvij. Capitula.
Eñ sem Pilatus sat a Doomstoolnum
sitnde:

ſende hans Hwsprw til hans / og liet ſe-
igia honum / Haþdu ekert med þennann
Riettlata / þvi ad margt heþ eg lided J
Suepne j Dag ƒ.yrer hann.

Eñ er Pilatus ſa þad / ad hñ ꝥieck ec
ke adgiört / Took hañ Vatn og þvode
Hendurnar ꝥyrer Fólkenu og ſagde /
Saklaus er eg aþ Blóode þeſſa hins Ri
ettlata. Siae þier ꝥyrer. All z Lyduren
eñ ſvarade og ſagde / Hans Blóod komé
yꝥer oſſ / og yfer vora Nidia.

Þa liet hñ Barrabam lauſañ vid þa
Eñ JESUM Hwdſtryktañ ꝥieck hañ
þeim j Hendur / ſo hann Kr-
öſſꝥeſteſt.

O Herra

Bænen.

Herra JEsu Christe Epter þad þa Pilatus haf̄ de ƀelldt yƀer þig Rangañ Doom / Ad þu skyllder verda Kross ƀestur/ og ad þad skyllde synast ƀyrer Heimenum/ so sem ad giørde hñ þet ta ogiarna/ Þa-took hañ Vatns muñ laug/ og þvode Hendur sijnar seigiañ de / Saklaus er eg aƀ Bloode þessa hins Riettlæta. Eñ Gydingar hreo pudu upp og søgdu / Blood hñs ko me yƀer oss/ og yƀer vora Sonu.
Vier bidium þig þu Myskunsame Herra JESV Christe/ læt oss ecke Misbruka þitt dyrdlega Blod/ so sm̄ giørdu þesser aumu Judar/ Helldur ad þad sie Verd og Betalingur ƀ vorar Synder/ Amen.

N 37. Chr

Johañis xix Capitula.

Þa tooku Strijdsmeñerner JESum

og leiddu hañ þadañ. Og hañ bar sialf-
ur sinn Kross.

Lucæ. xxiij. Cap.

Og er þeir leiddu hañ wt / høndludu
þeir nockurn / Simon ad Nafne / og
legdu Krossen uppa hañ / ad hañ bære hñ
epter JESU.

Genesis xxii. Capitula

Abraham took Foornarvideñ / og lagde
hañ uppa siñ Son Isaach / eñ hann bar
Ellden og Sverded sier i Hende. Og
Isaach sagde / Hier er Viduren og Ellð
uren Fader / eñ hvar er Lambed? Abra
ham svarade / Miñ Son / Gud mun sia
sier fyrer Lafnenu.]

Esaiæ liii. Capitula.

Þa hañ leid / lauk hann ecke upp sijnum
Munne / so sem þad Lamb / sem leidt er
til Slaturbeckstns.

Bænen.

O Herra Jesu Christe þu sim ad barst sialfur þin Þunga Kross a þijnum Herdum/ til Aftøkustadarens/ og sagder til Kvenanna sem þier ep terfylgdu og Harmudu/ og Grietu þijna Neyd/ Þier Dætur Jerusalem Grated ecke yfer mier/ helldur græt ed yfer ydur sialfum/ z ydrum Børnum/ etc: Vier bidium þig/ Vardveit oss fra øllu Illu / Og ef oss hender ad falla j Olucku/ Sorg edur Mootgang þa læt oss ecke standa j moote þijnum Vilia/ og vera Opolenmooda/ helldur ad vier so sim Hlydug Børn/ lydum Þolenmoodlega þijna Syptan Kross og Mootgang/ z verdum ad sydustu eil sijflega Saluhoolpner/ Amen.

38. Christur

XXXVIII. Christr a Krossen negld:

Lucæ xxiij. Capitula.

Og er þeir komu til þess Stadar / sem

Ŋ iij kallast

kallast Nøpudskielia Stadur/þa Kross-
festu þeir hañ.

Johannis xix. Capitula.

Pilatus skrifade eina Yfirskrift/ Og þ
var skrifad so/ JESUS af Nazareth
KONgur GYDinga/ þa sögdu Presta
Høfdingiar til Pilatum / Skrifa ecke
Kongur Gydinga / helldur ad hañ hafe
sagt/ Eg er Kongur Gydinga. Pilatus
svarade/ Nvad eg skrifade / þad hef eg
skrifad.

Psalm. xxii.

Þeir grofu j sundur Hendur mijnar og
Fætur/og töldu øll mijn Bein.

Minn

Bænen.

MJn Herra Jesu Christe Þu sem allra vorra Synda vegna / hefur vil iuglega þig gefed j Daudañ/ og hef ur lated giegnum grafa Hendur þij nar og Fætur / og negla þig a Krossenn og hefur þar með leyst oss auma Syn dara fra eilijfum Dauda / ꝥ þijna be yskn Pijnu / og þiñ saraañ Dauda / og forlyft oss vid þiñ Himneska Fødur Vier bidiũ þig / Veit oss þijna Guð dóomlega Náad / ad vier afneytũ þier ecke / so sem Gydingarner / helldur ad vier af Hiarta medtøkum þig so sem vorn Milldañ Herra Køung ꝛ Frelsara / so ad vier fyrer slijka Tru / mætt um verda Eilijflega Sæluhoolpner AMEN.

XXXIX. CHristur a Krossenum
hæangande.

Lucæ xxiij. Capitula.
Og þeir Krossfestu hann þar / og med
honum

hsnum tvo Spillvirkia/ sin til hvorrar Handar/ en JESVM j mided. Og JESus sagde/ Fader Fyrergief þeim þad/ þviad þeir vita ei hvad þeir giora.

Og eirn af Spillvirkiunum lastade han og sagde/ Ef þu ert Christur/ frelsa sialfan þig og ockur. Þa svarade hin annar/ straffade han og sagde / Og þu hrædest ei helldur Gud/ sem ert j same Fordæmingu.

Johannis xix. Capitula.

Þar stood vid Krossen Moodur hans etc. Þa JESus sa nu sijna Moodur / og þan Læresvein/ nær standande sem hann elskade/ þa seiger hn til Moodur sinar/ Kvinna/ Sia/ þar er þinn Sonur. Epter þad seiger han til Lære sveinsins/ Sia/ þad er þijn Mooder.

Bænen.

HErra Jesu Christe / þu sem miñra Synda vegna/ og allra añra Maña/ varst halldeñ ein Bølvan/ og ert reiknadur eiñs og adrer Spillvirkiar/ þu sem og eirneñ varst i soddann Neyd staddur og Angist/ ad þu kallader upp med hárre Röddu seigiande/ Miñi GVD/ Miñ GVD/ þvi yfergafstu mig? Og ad sijdustu hefur þu befal ad þiñ Anda þijnum Himneska Fødur i Hendur. Vier bidium þig/ lat þijna beysku Pijnu og bitrann Dauda/ vera fullnadar Boot z Bitaling allra vorra Synda/ so ad vier mættum med þier / i þijnu Rijke lifa Eilijflega/ Amen.

XL. Cristur ofan tekenn af Krossenum.

Marci xv, Capitula.

Enn þa Kvølld var komed/Kom Jo-
seph af

seph af Arimathia/eirn Edalboren Rad herra/sa ed stundade epter Guds Ryke/ hañ gieck diarflega til Pilatum / og bad um̃ Lijkamañ JESV. Pilatus undrad est ad hañ var þegar Latteñ. Og er hañ vard hins saña vijs af Hofudsmannenu/ / Gaf hañ Joseph Lijkamañ JEsu.
Joseph took hañ ofañ/keypte Lijndwe ka/og sveipade hñ þar j/ og lagde hann j Grøfena/ hvør ed kløppud var j einum Steine.

JEsu

Bænen.

JEsu Christe vort einka Traust / þu sem epter þad/ þu hafder gefed upp þinn Anda a Krossenum/ þa varstu af Kr ossenum ofan teken af þeim gooda Joseph / og sveipadur j hreinu Ler epte. Vier Aumer Syndarar bidium þig/ gief ad vier kynnum ad Medtaka þig med goodu og riettruudu Hiarta og alla Tijma vera Minnuger þijns bytra Dauda/ sem þu leidst vegna vor ra Synda / og þar med veit oss þa A stundan / ad vier fyrer þijna Hialp og Hiastod/ kynnum ad laata af Synd unum/ og lifa epter þijnum Vilia.

Þad sama veit þu oss øllum Her ra JESV Christe/ Amen.

41. Christe

Johannis xix. Capitula.

Þar kom og Nicodemus / sem adur fyrr haf̄de

hafde komed um Noott til JEsum. Nañ hafde med sier samblandada Myrru med Aloe/nær til hundrad Punda. Þeir tooku Lijkamañ JEsu og sveipudu hañ j Lijne/med jlmande Smyrslum/svo sem Sidur er Gydinga til ad Greptra.

Og þar j þeim Stad sem hañ var Kr ossfestur/var Alldengardur/og j Alldengardenum/var ein ny Steinþroo/j hvørja eingenn hafde eñ vered lagdur/þangad løgdu þeir Lijkamañ JESV/þviad su Grøf var þar so nær.

Og þeir velltu stoorum Steine ad Grafarmunnanum/og geingu j burt.

O Herra

Bænen.

O Herra JEsu Christe/ Þu sem/ epter þad þu varst af Krossenum ofantekenn/ þa varstu af þeim Joseph og Nicodemo j hreinu Lijne sveipadur med jllmande Smyrslum / og varst Jardadur/ so sem einn Kongur. Þu hefur og þiñe Elskulegre Moodur og ødrum þijnum Frændum og Vinum vered mieg Narmdauda. Vier bidium þig/ Gief oss Naad hins helga Anda so vier mættum Greata og Syrgia af Hiarta vorar Synder / og deyia fra þeim/ og Vidurkieñа þær j voru Nóllde/ a medañ vær lifum j þessum Syndardal/ so ad vier med þier/ mættum fagna z glediast j Eilijfre Dyrd og Glede/ Amen.

XLII. Sigurvinning Christi a Dauda-
anum og Dioflenum.

Eg vil leysa þa af HELVYTE og frelsa þa fra Daudanum/ Daude/ Eg vil vera þijn Olifian/ Helvijte/ Eg vil vera þijn Drepsoott.

Hebr. ij Capitula.

Med þvi ad Bernen̄ haſa Hollð og Blood/þa er han̄ (Christus) j sama Mata þess Hluttakare ordenn/uppa þad/ ad hann Magtina tæke fyrer Daudan̄/ fra þeim sem Daudans Magt hafde/ þad er Dioflenum/ og Endurleyste þa/sem fyrer Ogn Daudans hlutu um̄ alla Æfe. j Þrælkan ad vera.

i Corinth. xv.

Daudenn er uppsvelgdur j Sigur/ Daude Hvar er þin̄ Broddur? Helvijte Hvar er þinn Sigur? Gude sie Packer/ sem oss hefur Siguren̄ giefed/fyrer Drotten̄ vorn JESVM Christum.

Hæra

Bænen.

HErra Jesu Christe/ þu
sem ꝧ pijna beysku Kvøl og
Krosses Dauda/ sælan Sig
ur vanst a Daudanum/ Diøflenum
og Helvijte / og ert nidurstygen til
Helvijtis / ad sundurmeria Høfud
þess Gamla Høggorms/ og han und
er Footum troda / Audsynande þar
med pijna Guddoomlega Magt og
stooran Sigur. Veit þu oss ad vier
j Krapte þeirrar pijnar Sigurvinning
ar/ mættū asamt þier z øllū þijnū
Utvøldum/ Sigre hroosa j Himna
ryke yfer øllū vorū Sialar Ovinū/
og þad sama Eilijflega/ og an alls
Enda/ fyrer þijns blessada Na
fns saker/ Amen.

Marc. 16. Capitula.
Eñ er JESus hafðe snema Morguns

Matthei xxviij. Capitula

Og sia þar vard Jardskialþte mykill / Þviad Eingell DROTTENs stie af Himne / gieck þar ad / og vellte Steinenum fra Dyrunum / og sat a honum. Asioona hans var sem Elldinng / og hans Klæde hvijt sem Snioor / En fyrer Ognene er af honum stood / urdu Vardhalldsmeñerner sem þeir være Dauder.

Psalmenum III.

Eg lá og svaf / og reis upp aptur / Þviad DROTTEN hañ hialpade mier.

Matthei xij Capitula.

So sem Jonas var j Kvide Hvalsins þria Daga og þriar Nætur / Svo skal og Mañsins Sonur vera j Fylsne Jardar þria Daga og þriar Nætur.

Bænen.

Ho Vs sañur Gud og Mad ur/ Herra JESV Christe/ þu sem mz þiñe Dyrdarsam legre Vpprisu hefur nooglega aud synnt og Bevijsad/ ad þu ert eirn Al mattugur Gud/ þu sem ecke villder lyda/ ad Daudeñ hefde Magt og Va lld yfer oss. Þviad þu ert kañeñ veg na vorra Synda / og upp aptur af Dauda riseñ oss til Riettlætis. Vi er bidium þig / ad þu villder fyrer þinn Heilaga Anda/ styra oss og sti norna/ z hallda oss vid/ j riettre Tru og vardveita oss fra øllum Syndum og lata oss lifa eirn nyan Lifnad/ þier þægelegañ/ so ad vier mættum med þier fa og ødlast Eilijfa Saluhialp/ Amen.

44. Kvinnur

XLIV. Kvinnurnar sem til Grafarenn ar geingu.

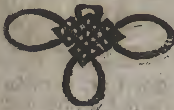

Marci 16. Capitula.

Eg þa ed Hvottdagureñ var um̃lid
eñ/keyptu

enn / keypptu þær Maria Magdalena / og Maria Jacobi og Salome / dyrdleg Smyrsl / so þær kiæme ad smyria Jesū. Og miøg snemā Morguns / eirn Þvott dagāna komu þær til Grafarennar um̄ Soolar Uppruna / etc.

Og þær geingu inn j Grefena / og sau eitt Ungmēne / sitia til hægre Handar / skryddan̄ sijdu Klæde hvijtu / & þær urdu Ottaslegnar. Eñ hañ sagde til þeirra. Eige skulu þier hrædast / þier leited ad hinum Krossfesta JESU af Nazareth / Hañ reis upp / og er ecke hier. Siaed Staden̄ hvar þeir løgdu hann. Helldur fare þier burt / seiged hans Læresveinum og Petre / þad hañ mune ganga fyrer ydur j Galileam. Þar munu þier sia hann / so sem þad hañ sagde ydur.

Bænen.

O Herra JEsu Christe/ Alla Tijma haffa þeir Heilogu Einglar/ Openberad Dyrd og Herligheit þijns Vellldis/ Fyrst þa þu varst geteñ/ og j Fædinguñe/ So og j Eydemørkunne/ þa þu byriader þitt Embætte. Lyka eirn eñ a Fiallenu Oliveti/ J sama Mata boda þr nu Kviñunum/ þijna Dyrdarfullu Vpprisu. Vier bidium þig Herra Jesu Christe/ Lat þijna Heilogu Eingla/ vernda oss og vardveita fyrer ollu þvi sem oss er skadsamlegt til Lijfs og Sælar/ Gieff og eirneñ ad vier stieum støduger j riettre Tru allt til vorra Affeloka/ Amen.

XLV. Openberan Christi fyrer Mariu Magdalenu.

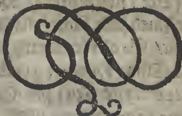

Johañis xx. Capitula.

Maria stood vid Grøfena vte og grief.

Og þa

Og þa hun hafde þetta talad/ sneresst hun vid/ og leit JEsum standa þar/ og visse þo ecke ad þad var JEsus. Þa sagde JEsus til hennar/ Kona/ Hvad grætur þu? Ad hvørium leitar þu? Enn hun ætlade ad vera munde Gardvørdurenn/ og sagde til hans/ Herra/ Ef þu barst hann burt þa seigdu mier hvar hefur þu lagt hann? So eg take hann j burt þad ann. JESUS sagde til hennar/ Maria/ Hun snere sier vid/ og sagde til hans/ Rabboni/ þad þyder Meystare. JEsus sagde til hennar/ snertu mig ecke/ Þviad eg er ecke Vppstigenn til mijns Fødurs. Far helldur til Brædra minna/ z seig þeim/ Eg stijg upp til mijns Fødurs/ og ydars Fødurs/ etc.

Ø þu

Bænen.

Þu Goode Herra Je-
ſu Chriſte / þu ſem
byrerþiefſt og loƀader þij
num Lærefveinum og ødrum Utvøld
um/ ad lata Þa ecke vera Munadar
lauſa. Helldur vitiader þu þra Raad
arſamlega/ epter þijna dyrdarfullu
Uppriſu / j þvi/ ad þu optſinis
Openberader þig þijnum elſkulegũ
Læreſveinum/ z Mariu Magdalenu
Hvat aƀ þeir feingu Glede og ſtær
ſtu Huggun. Vier bidium þig/ Yƀer
giefz oſſ ecke j nockre Neyd/ Helldur
vertu oſſ med þine Raad/ alla Tijma
nalægur/ So ad vier mættũ oſſ þar
vid alla Tijma Hugga/ og verda ſvo
j riettre øruggre Tru j þier Eilijfz
lega Saluholpner/ Am̃.

46. Open.

XLVI. Openberan Christi Postulum um og Thoma.

Johannis xx. Capitula.

Og hiner adrer Læresveinerner søgdu til Thomam

til Thomam/Vier høfum sied Herrañ/ Thomas svarade/Nema so sie ad eg siae Naglaføreñ j hans Hendum/og eg læte miñ Fijngur j Naglaføreñ/ og eg legge m jna Hand j hñs Sijdu/þa true eg ecke.

Og epter atta Daga/ voru eñ aptur hans Lærefveinar þar iñe/ og Thomas medur þm/þa Kem JEsus ad lycktū Dyrum/stod j mided og sagde/ Fridur sie med ydr/Sijdañ sagde hñ til Thomam. Rett þiñ Fijngur hingad/og skoda miñ ar Hendur/lypt upp þiñe Hende/og legg j mijna Sijdu/ og vert eige Vantruad ur helldur Truadur. Thomas svarade/ sagde. HERRAñ miñ/ og Gud miñ/ JEsus sagde til hans/ Af þvi þu sast mig Thoma/tr der þu/Sæler eru þeir ed ecke sia/ og Trua þo.

JEsu

JESU Christe/ Þu sem elskar alla Meñ/ og villt ad þeir verde Saluhoolpner/ þad hefur þu med þessu Dæme noog lega audsyndt/ i þvi ad þu liest þann gooda Thomam taka og þreyfa a Naglaforunum i þijnum Hondum/ og Sijdu þiñe/ þa hñ villde ecke trua þinum odrum Læresveinunum / sem sogdu þig vera Vpprisenn / utann hañ sæe þig/ og þreyfade a þier. Og þa þetta var allt skied / sagder þu til hans/ Thoma/ af þvi þu sast mig/ þa truder þu / Sæler eru þeir ed ecke sia og trua þo. Vier bidium þig/ Auk og styrk vora Veyku Tru/ so ad vier mættum fyrer þig od last eilijfa Saluhialp/ Am̃.

Actorum. 1. Capitula.

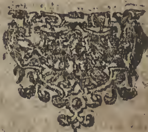
JEsus sagde til sina Lærisveina / Pad er eckj

er ecke ydarf ad vita Stunder ed: Punc
ta Tijmana / sem Faderenn sette j sialfs sij
ns Vallde / helldur munu pier edlast Kr
apt Heilags Anda / sem yfer ydur mun
koma. Og pier skulud vera mijner Vott
ar / til Jerusalem / j Judea og Samaria
og allt til Heimsins Enda.

Og er hann hafde petta sagt / var hann
peim Asiaendum Vppnumenn / og Sky
ed took hann burt fra peirra Augum.
Og er peir horfdu epter hm / etc.

Psalmenum LXVIII.

Pu stiest upp j Hædernar / og tookst
Herfanged til Fanga. Og hefur Giafur
odlast / Mönnunum til Handa.

Bænen.

O Herra JEsu Christe/ þu sem epter þijna Vpprisu og Dauda / ert synelega uppnumen̄ i Skyenu/ ad asiaondum þijnum Læresveinum / og ødrum þijnum Vtvøldum/ og ert uppbaren̄ til Himna/ þar þu nu situr til hægre Handar þijns Himneska Fødurs / eirn Forlykunar Madur/ Medalgangare z Aarnadarmadur/ a mille þijns Himneska Fødurs / og vor Aumra Syndugra Manna. Vier bidium þig Fyrergief oss allar vorar Synder/ so ad vier byrer þijna Hialp og Hiaskod mættum yferstanda alla vora Neyd/ Eymd og Anaud þessa Heims/ og epter þetta Lijf ad fa z ødlast mz þier eilijft Lijf/ Am̄.

XLVIII. Vtsending H. Anda.

Joel ij. Capitula:

Eg vil vthella/aþ mijnum Anda yþe[r]

allt Holld/ Og ydar Syner og Dætur skulu spaa fyrer/etc.

Actorum ij. Capitula.

Og þa ed Hvijtasuñu Dagar fullkomna-
adust/voru þeir aller med einum Huga/
j þeim sama Stad. Og þar vard skynde-
legur Þytur af Himne/lijka so sem myk-
els Tilkomande Vindar / og fyllte upp
allt Hused/þar þeir satu j/ Og á þeim
saaust sundurgreinanlegar Tungr/so sem
ad være þær gloande. Hañ sette sig yf-
er sierhvern þeirra/ Og þeir urdu
aller fuller af heilögum
Anda.

Bænen

KOm Heilagur Ande O Herra GUD/ og fyll upp Hiertu þiña Riettru adra/ og uppkveik j þeim Elld þijns Guddoomlegs Kiærleika: Þu sem med Margfiolda Tungnaña/ saman safnad hefur morgū Þioodum j Heimenum/ j Eining Truareñar. Vier bidium þig/ Kveik j oss þijna Guddoomlega Gaafu/ og Elld þijns Kiærleika. So ad vier mættum jata þig ad vera eirn sañañ Gud/ med Synenum: Virdstu ad leida oss/ styra og stiorna/ so ad vier fyrer Iñblaastur hins Helga Anda/ mættum vaxa og proaast j riettre Tru/ og verda so Eilijflega Sæluholpner/ Amen.

XLIX. Apturkoma Christi til Doom sins.

2. Thessalon. 1. Capitula.

ORDT/ LEnn IESVS hañ mun Openber

Openbert verda af Himnum / aſamt med Einglum ſijns Kraptar.

Matthei xxv. Capitula:

Eñ þa Mañſins Son mun koma j ſijnu Tignarvellde / og aller Helger Einglar med hønum / hañ mun þa ſitia a Sæte ſijns Velldis / og allar Þiooder munu ſamanſafnaſt fyrer hønum / Og hañ mun þa ſundurſkilia hvøra fra ødrum / ſo ſem Hirder ſundurgreiner Saude fra Kidum / Og Saudena mun hann ſkipa til ſiñar hægre Handar / eñ Kideñ til Vinſtre / Þa mun Kongureñ ſeigia til þeirra ſem a hans hægre Hønd eru / Kome þier Bleſſud Børn Fødur mijns / og eigneſt þad Rijke ſem ydur var Tilbued fra Upphafe Veralldar / etc.

Þa mun hañ og ſeigia til þeirra ſem til Vinſtre Handar eru / Fared burt fra mier þier Bølvader j Eilijfañ Elld / etc.

Bœnen

Þu hiñ strange og Riettlaate Doomare/ Herra JEsu Christe / Vertu oss aumum og Syndugum Naadugur/ og Myskunsamur/ þegar þu kiemur i Magt þiñe ad dæma Lifendur og Dauda/ og þegar þu verdur Gialldande einum og sierhvørium epter sijnum Verkum. Vier bidium þig/ Laat oss þa blijfa til hægre Handar/ hia þijnum Vtvøldum/ og med þiñ fa ad heyra/ þa gledelegu Rødd þijna Komed vier Blessader mijns Fødurs og erfed þad Rijke / sem ydur var tilbued fra Vpphafe Heimsins / ad vier mættum so hia þier blijfa og vera Eilijflega/

Amen.

Svo ad þessar epterfylgiande Sl adsødur af Arkenu verde ei Audar/ þa sett hier til vors Herra Jesu Christi

KROSSGANGA.

So skrifa þeir gømlu Lærefedur/ og þeir adrer sem vandlega hafa Epterleitad og rannsakad þa Atburde sem skiedu epter þad þa Herran Christur han̄ var Dæmdur til Dauda.

Dooms Atkvæde Pilati finst so latande/ a Latinu Miale.

JESUM af Nazaret Villanda Foolked/ Forsmaanda Keysara/ann Fals Messiam, So sem Hirumen̄ hans Foolks hafa þad uppa han̄ Sanfest ad/ skulu þier leida til Almen̄elegs Aftøkustadar/ og Krossfested han̄ þar a med al tveggia Illvyrkia / hans Konglegre Eign til Hædungar. Þu Bødull lat fram̄ Krossana.

Epter þetta Dooms Atkvæde fieck hen̄ JESum j Hendur synum Strydsmøn̄um/ Hødflettan̄ og Bloodrisa um̄ allan hans Lykama. Og þeir iklæddu han̄ syn

J v um eigen̄

am eigē Blædum/ so hañ skyllde helldur þeckiast af Fólkenu/ og þeir leiddu hann af Stad.

Eñ þa Jesus hafde nu geinged fra Þinghwsenu lx. og v. Fet/ Þa lógdu Strýdsmeñerner Krossens Trie uppa hans Blood ugar sarar Herdar/og Arler / ad hoñ bære þad so sialfur/ óllum Lýd æsiaende til Aftókustadarens. Krossens Trie var ad leingd xv. Foota/eñ ad Breidd viij. Foota. Og seigia þa fornar Bækur/ad hoñ hafe geinged under Krossenum cc. Fet/ og þar hafe hñ j fyrsta Siñe falled til Jordar / under Krossens Þunga.

Þadañ hefur hañ þa geinged æleidis clij. Fet/ þar hefur hónum mætt hans Blessada Moder/ med Johañe/og þeim ódrum Gudhræddum Kvinnum / hvóriar ad þidañ hafa geinged a epter/og fylgt hans Bloodugum Footsporum.

Þa hefur hañ enn geinged clxxiv. Fet/ þar mætte hónum Simón af Cyrene/hvórum þeir nóudgudu til / ad bera Krossenn med hónum/ þvíad þeir Ottudust ad hann munde under Krossenum slokna/ fyrr eñ þ þeir giorte hañ Kross fest.

Simon ber þa Krossenn med Herranum JEsu cccclxx. Fet / allt þar til ad su Kvinnan mætte hónum sem hiet Veronica/

af hvørre

aꝼ hvörre skrifad er/ad JEsus hafe giefed henne sijna Andlits Mynd/utþryckta a Lyn klæde/eda Lijndwk.

Þar epter þa hefur enn JEsus geinged dcccrlij. Fet/allt ad þvi Borgarhlide Stadarens/sem kalladest Perta Antiqva Og þar seiger ad Herran JESus hefe falled under Krossenum j annad Sinn til Jardar.

Upp þadan var utan Stadar ad ganga Oslietten Veg/ og nockud Brattan/sem laa ad þeirre Hæd Golgatha/sem var Almennelegur Aftökustadur allra Illrædismanna. A þessum Veige/ vid nockurt Veg amoot hafa hönum mætt Kvinnurnar sem Hörmudu og Grietu yfer hönum/Og hafde Herran Jesus þa geinged fra Borgarhlidenu dccclrrrij. Fet.

Þadan hefur Jesus geinged enn þa cccciiij Fet/allt under Hæd þa sem kallost Mons Calvariæ. Og þa JESus var þar komen/þa fiell hann under Krossenum j þridia Sinne til Jardar.

Þadan hefur hann þa enn geinged rlv. Fet/uppa moote Breckunne/til þess Stadar sem þeir afklæddu hann/ og rifu upp þar med öll hans Saar/Under og Benior/og lietu hann þar nakenn sitia/i Kulda og Vinde/ og gaafu hönum ad drecka Edik med Galle blandad. Þar hefur JESus seted a medann þeir

ā̃ þeir bigggu til/þ sem þurfte til Kross festingarennar.

Þadan gieck þa JEsus eñ xxx Fet/til þess Stadar sem þeir negldu haū a Kross eñ/liggiandi/ ad utþōndum Hōndum/ og teygdum Fotum / og ad hans Lidum og Limum teygdum og togudum/so ad telia hefur matt hvórt hans Bein/ so sem Heilagur Ande hafde adur mællt fyrer Munñ Davids.

Þa þeir hōfdu nu neglt haū a Krossen/ þa bæru þeir hñ med Krossenum eñ xxxij Fet/ ad eirne Bergskoru/ j hvórre ad þeir festu Krossen/ Jesum þar a hangandi.

Þad seigia og fornar Frædebækur / ad þeir hafe lated Jesum snwa Bakenu vid Borgenē/ Svo sem være haū Overdugur ad sia uppa þa heilógu Borg j sinne Pijsl/ Og hefur þvi Herrañ JEsus horft sine Blessadre Asionu til Vesturs/ þvi haū var Krossfestur fyrer vestaū Borgena / Hvad ecke er skied fyrer utan sierlegañ Guds Lé yndardoom og Vilia/ aviisende þar med/ ad hñ villde snwa sier fra Gydingunum/ eñ ad oss Heidingium j Vesturalfunne. Svo sijnest og ad Jeremias Spamadur hafe hier umñ Spad J xviij. Cap. Eg til (seiger DROTTenn) snwa vid þeim Bakenu enn ecke Andlitenu/ þa ed þeir skulu fordi-

arfast. David seiger/Psalm. 65. Hans Augu alsijta Heidnar Kioder. Hier ep er sa Sidur uppkomen j hia þeim Christnu/ ad þeir snwa sier til Austurs/þa þeir giora synar Bæner edur akalla og leþa Gud.

Dattenn var þu Sonur Gudsa Kross/ en negldur/þar ed han hreck a mille twegg ia Kæningia naken j þriar heiler Stunder sardur og alblodugur/ vafdur þyrnu usu allt hans Bless ada Hofud / Og a medann han hieck þar so/þa var hn hædour/ spott adur af Kiennemanna Hofdinginum/Skript lærdum/Auldungum Lydsins/of Strijdsmönnum/og jafnvel af Kæningiunum sem Gudspialleg Historia avijsar.

Detta allt sem þyngra var ad lijda enn Krossfestingena/bar JESus med soddan Dolennmæde / ad hann bad fyrer þeim og sagde/ Fader /fyrergief þm/ þeir vita ecke hvad þeir giora. Þar epter þa annar Kæningiana beiddest Myskunar/ke hiet JESus hönum/ad hann skylde þeim Dag vera med sier i Paradijs. Og þa JESus leit sijna Moodur og Lærefveinenn þar hia standanda/þa sagde han/ Kvinna / þar er Sonur þin. Þar epter sagde hann til Johannem/Sia/þar er þijn Mooder.

Þa hetta nu giordest/ syrgde Soolen sijna Geisla/ og gaf ecke sied uppa þen varm

kvæle/

kvæle/sem hennor Skaparе hafde ad lijda so þar vard Myrkur fra Hadeige/þa Sol en var sem hædst/og skein sem heitast/ allt til Noons.

Þa klagade JEsus sig vera yfergefenn af Fødurnum seigiande/ Eli/ Eli Gud/Minn Gud/þvi yfergafstu mig?

Þa þad var skied/so ad allt uppfylldest þad um̄ hañ var Fyrerspæd/þa sagde hañ/ mig þyrster. Jafnsnart hlioop einn ad/ og liest vilia veita hønum Þionustu/took Svamp og fyllte hann med Edik/ liet hann þar ofan a Reyrstøng/ riette ad hans Muñe. JEsu þyrste ad sønnu epter vorre Saalu hialp/Enn þia Gydingum gafst hønum ecke annad enn Gall og Edik.

Þa Jesus hafde nu smackad Ediked/ sagde hann/þad er nu fullkomnad / Meinande/ ad hann hefde nu epter Fødursins Vilio og Vilia/fullkomnad sitt Embætte. Og jafnsnart kallade hann upp med hærre Rødu seigande/ Fader / J þijnar Hendur fel eg Anda minn/Og ad hneigdu Høfde/gaf hann upp Andann. Þetta skiede a 25. Dag Martij/ a nijundu Stundu þess Dags/ þa hafde JEsus ad Alldre xxxiij. Ar og iij. Manude betur / Enn v'lie noclur reikna fra þvi hann var getenn i Moodurlijfe/þa enn þad alls xxxiij. Ar full/ þui hann var og getenn 25. Dag Martij gietenn.

Nu so ad hvør Madur meige vita og reikna/ hvad langur þesse Krossens Vegur hefur vered Herranum Christo/ þa er merkiande ad Fet (hvørs hier verdur getid) er hꝏlf Alen Norsk/ þeirrar Alnar ed ij. Fet giøra eina Alin vora/ og eru þa i Malfadme vij. Fet edur hꝏlf fioorda Alen.

So ad ef þu villt nu reikna allan Krossens Veg fra Doomstoole Pilati/ og allt til þess Stadar sem hann var med Krossenum uppreystur/ þa reiknast þad þrietyge tvøhundrud Feta tyræd/ Nyutyge tvø Fetbetur.

En ad Alnatølu/ sextan hundrud tyræd þrioretyge og fioorar Alner.

Nu er j Malfadme hꝏlf fioorda Alin ellegar Fet vij. Þar fyrer reiknest allur Krossens Vegur cccc. Fadmar tyræder/ sex Fadmar og Alen.

Þetta hef eg so funded j Frædebookunum sannordum/ og hef sett þad j þennan Passional/ Ungdoomenum til Frodleiks/ og þeim ødrum til Umhugsunar/ sem þad ecke misvirda.

J sama Maata hafa þeir enu Frodu Forfedur sundurtaled og reiknad þann Veg sem DRottenn hefur geinged/

fra hvi

þra því hañ var gripeñ og til þess hann
var dæmdur til Dauda.

Fra þeim Stad þar JEsus var grip-
eñ og fangadur / Omÿskunsamlega reyrd
ur og bundeñ / og allt j Hws Añæ / þa
reiknast / 2330. Fet. Þadañ og j Hws
Caiphæ reiknast 330. Fet. Fra Hwse
Caiphæ z til Dooms Hwss Pilati / ha-
fa vered 1000. Fet. Þa fra Pilato / ad
Hollu Herodis 350. Feta Vegur. Og
sa same Vegur aptur fra Herode / og til
Doomshuss Pilati.

Þad er j Suma fimtan Hundrud Fad
mer tyræder / lvij. Fadmar betur / og eitt
Fet / edur hálf Alen.

Eñ vilie Madur reikna toolfræd Hund
rud / þa er þad alls og alls / nær þrÿ
Fadmar midur eñ þrettañ
hundrud Fadma.

FINIS.

